

272

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

ZÁŘÍ 2015

Milí farníci a čtenáři,

když jsem začátkem letošního července uposlechl svého ordináře a přijal duchovní péči o nenadále uvolněnou farnost v pražské Víně, byl jsem přesvědčen, že tato situace bude trvat pouze pár dnů, nanejvýš do konce srpna. Stále si neumím představit, jak bych mohl dlouhodobě zvládat dvě velké a živé pražské farnosti, navíc od sebe vzdálené několik kilometrů, bez přímého spojení městskou dopravou.

Nebudu se rozepisovat o penězích, které člověk najednou musí investovat do pravidelné jízdy autem několikrát týdně ani o chybějícím spánku, když musím dlouho do noci dělat veškeré přípravy a psát dopisy, dokumenty a různé jiné soubory včetně Prokopských listů, které už nestíhám během dne. Nechci se rozepisovat o své únavě, protože to je určitě každému, kdo přemýšlí, jasné. Chtěl bych upozornit na jinou skutečnost.

Kněží je nedostatek. V Česku působím od roku 1995 a už tenkrát byl právě tento fakt důvodem, proč jsem se rozhodl opustit svou slovenskou vlast, relativně dobře postavené místo v církvi a jít tam, kde jsem vnímal deficit duchovních povolání. Velmi záhy mě překvapilo, že se o tomto nedostatku (a abych byl objektivní, netýká se to pouze povolání ke kněžství, ještě více se absence mladých objevuje v ženských řeholních společenstvích) ve zdejší církvi ví, běžně se o něm mluví, občas se úmysl za nová povolání objeví v modlitbách přede mší svatou, a jinak – nic.

Jinými slovy, na chování většiny věřících jsem nezpozoroval, že by je tato skutečnost jakkoli ovlivnila. Dokonce když jsem ve vícero společenstvích v různých farnostech zabrousil na toto téma v rozhovoru a diskusi, mnozí se na mě dívali jako na zjevení z Marsu. Jako by se mě ptali, a co máme tedy dělat? Jak můžeme tento trend zvrátit? Není to přece záležitost Pána Boha, že si volí a volá za sebou toho, koho chce On?

Na tyto otázky nechci odpovídat. Právě proto, že je to skutečně záležitost nebeského Otce. Jenže... kromě toho, že zve nás všechny, abychom se modlili za nové dělníky na jeho žeň, nás učí, jak žít každodenní život ve společenství ostatních bratří a sester. Jen ten, kdo umí dávat, může taky dostat. Dostat kněze je velkým darem. Dostat navíc dobrého a svatého kněze není samozřejmostí, jak to v našich podmínkách očekává většina zejména pražských farností. Dostává však pouze ten, kdo dává. Jednotlivec, společenství i společnost. A tak mě místo tolik potřebné odpovědi napadá spíše otázka: umíme ještě dávat? Sami sebe. Sami ze sebe. Tak, jak nejen kdysi dával Bůh, ale tak, jak dodnes dává? Rozumíme ještě tomuto slovu? Jednou z jasných odpovědí může být i fakt, že někteří čtenáři stále nevědí, o čem píšu.

V září se koná vinořská pouť. V neděli před svátkem Povýšení sv. Kříže. Možná si Žižkov bude tuto slavnost připomínat společně s vinořským společenstvím. Ale – zajímá nás to vůbec? Přijali jsme za ty dva měsíce nějak konkrétně nově nastalou skutečnost, že jsem nejen já jako kněz, ale my všichni ve svatoprokopské farnosti dostali na starost i další farní společenství? Zaregistrovali jsme Víně jako svou sesterskou komunitu a jsou (nebo byly) její starosti i našimi starostmi?

Milos Mgr

ZÁŘÍ 2015

1.	út	sv. Jiljí	
2.	st	sv. Justus	
3.	čt	sv. Řehoř Veliký	Památka
4.	pá	sv. Růžena z Viterba	
5.	so	sv. Viktorin (Vítězslav)	
6.	ne	23. NEDEŽLE V MEZIDOBÍ	
7.	po	sv. Melichar Grodecký	
8.	út	Narození Panny Marie	Svátek
9.	st	sv. Petr Klaver	
10.	čt	bl. Karel Spinola	
11.	pá	sv. Emil	
12.	so	sv. Quido, Jméno Panny Marie	
13.	ne	24. NEDEŽLE V MEZIDOBÍ	Památka
14.	po	Povýšení svatého Kříže	Svátek
15.	út	Panna Maria Bolestná	Památka
16.	st	sv. Ludmila	Památka
17.	čt	sv. Kornelius a Cyprián	
18.	pá	sv. Josef Kupertinský	
19.	so	sv. Januáriu	
20.	ne	25. NEDEŽLE V MEZIDOBÍ	
21.	po	sv. Matouš	Svátek
22.	út	sv. Mořic a druhové	
23.	st	sv. Pio z Pietrelciny	Památka
24.	čt	sv. Gerard (Jaromír)	
25.	pá	sv. Kleofáš	
26.	so	sv. Kosma a Damián	
27.	ne	26. NEDEŽLE V MEZIDOBÍ	
28.	po	sv. Václav, hlavní patron českého národa	Slavnost
29.	út	sv. Michael, Gabriel a Rafael, archandělé	Svátek
30.	st	sv. Jeroným	

4. 7. 2015

poutní slavnost sv. Prokopa do hlavního farního kostela již tradičně nepřilákala žádné velké davy věřících; pravděpodobně je to dáno termínem, který spadá pravidelně na začátek prázdnin i na začátek tzv. „velkého volna“

5. 7. 2015

řeholní sliby v trapistickém klášteře Nový Dvůr brzy ráno složil náš bývalý farník MUDr. Karol Szentiványi, jenž přijal řádové jméno Cyril

10. 7. 2015

nečekaně uvolněnou farnost Povýšení sv. Kříže v pražské Vinoři přebírá otec Miloš do duchovní péče; nastává pro něj ještě náročnější období než doposud

11. 7. – 17. 7. 2015

několik našich rodin s dětmi prožilo týden v Krušných horách, ubytování byli na faře v Horní Blatné; jeden večer a noc spolu s nimi strávil také otec Miloš a bohoslovec Miro (A)

14. 7. 2015

na farním domě v Čajkovského ulici se staví lešení, začíná tolik potřebná rekonstrukce uliční fasády

18. 7. 2015

autobusový výlet do Třebíče nadchl všechny přítomné; působivá bazilika sv. Prokopa i stará židovská čtvrť jsou místa, která se vyplatí navštívit – my jsme měli ještě štěstí na laskavé setkání s místním panem farářem i s Hope Subak-Kašparovou, která se s námi citlivě podělila o osud svých trebičských židovských příbuzných (B)

26. 7. 2015

svatoanenská pouť letos připadla na neděli, a tak se v 17 hodin sešli v kostele sv. Anny nejen žižkovští farníci, ale i ostatní poutníci z Prahy v hojném počtu; krásným překvapením bylo představení milostné sošky Panny Marie, po jejíž rekonstrukci bude kostel sv. Anny skutečným poutním místem (C)

26. 7. 2015

v žižkovských kostelích byl představen nový pastorační plán farnosti na školní rok 2015/2016

26. 7. 2015

pět osobních aut spolu se svými posádkami přijalo požehnání na přímluvu ochranu sv. Kryštofa, patrona řidičů

setkání hledajících (4)

pátek 4. 9. 2015 19.00
farní centrum

úklid kostelů

sobota 5. 9. 2015 8.00
Sv. Prokop

**jáhenské svěcení
Lukáše Noska**

sobota 5. 9. 2015 10.00
katedrála sv. Václava,
Vojtěcha a Víta

sbírka na splátku úvěru

neděle 6. 9. 2015
všechny kostely

**mše v tzv. tridentském
ritu**

pondělí 7. 9. 2015 18.00
Sv. Roch

**zasedání pastorační rady
farnosti**

středa 9. 9. 2015 18.00
Sv. Prokop a farní centrum

příprava k manželství (III.)

pátek 11. 9. 2015 19.00
farní centrum

farní vycházka

sobota 12. 9. 2015 8.30
Praha-Hloubětín,
astávka MHD Kbelská

**Veni Sancte
(začátek školního roku)**

neděle 13. 9. 2015 9.30
Sv. Prokop

příprava k biřmování

neděle 13. 9. 2015 15.00
farní centrum

setkání hledajících (5)

pátek 18. 9. 2015 19.00
farní centrum

křestní příprava rodičů

pátek 25. 9. 2015 19.00
farní centrum

farní den

neděle 27. 9. 2015 9.30–19.00
Sv. Prokop a Rajska zahrada

biřmování

neděle 27. 9. 2015 9.30
Sv. Prokop

**setkání hledajících
po pěti letech**

neděle 27. 9. 2015 19.00
farní centrum

sbírka na církevní školství

neděle 27. 9. 2015
všechny kostely

výstav Eucharistie

úterý 29. 9. 2015 17.30
Sv. Anna

Farní den 2014

Milí farníci,

musím se alespoň v krátkosti vrátit k prvním srpnovým týdnům. Farní dovolená v Krakově byla určitě nejenom pro mne požehnaným časem. Už ze začátku mne hodně oslovilo místo, kde jsme byli ubytováni. Postupná návštěva jednotlivých kaplí Sanktuária Božího milosrdenství mi rozvířala duchovní oči. Cítil jsem se tam dobře. Město se svým duchovním bohatstvím nepřestalo překvapovat až do posledního okamžiku.

A závěrečná návštěva Sanktuária Jana Pavla II. mě přesvědčila o tom, že v Krakově nejsem naposledy. Celý pobyt byl skvělý i díky klukům, ministrantům, se kterými jsme společně trávili čas. Ten jsme si prodloužili ještě o následující téměř týden pobytu v Sloupu v Čechách. Zde jsme podnikali společné výlety, hráli vodní pólo na koupališti, měli společnou kuchyň. Jsem za každého jednoho vděčný a myslím na ně. Každý z nich svojí originalitou přispívá do společenství, kde zaujímá nenahraditelné místo. Po návratu jsem pár dní strávil v ústraní a tichu, ale také na Slovensku se svojí rodinou. Momentálně se však už nacházím ve farnosti Praha-Jižní Město, kde mám praxi. Po ní mě čeká praxe v semináři a nástup do dalšího roku formace. Prosím o modlitbu nejenom pro sebe, ale také pro Michala Hladíka, který tráví první dny v Teologickém konviktu. Michale, drž se! ©

Flust mirosław

Bc. Miriama Vargová (27) spolu se svým manželem již 2,5 roku vykonává ve farnosti akolytickou službu. Žijí v pražských Kyjích a s úsměvem říká, že se oni dva, Slováci z různých koutů Slovenska, museli sejít v Praze, aby se poznali a vzali. Nyní čerstvě pracuje v oboru financí, ale zanedlouho Vargovi čekají první rodičovské radosti. Asi díky tomu začala Miriama před několika měsíci háčkovat, je to pro ni odpočinek a radost, když tvoří a pak rozdává výrobky.

Slyším, že jste Slovenka, a neodpustím si první otázku, jak jste přišla do žižkovské farnosti?

Vďaka slovenskému stretku, ktoré tu už existovalo. Neskôr sme sa presunuli k Sv. Jindřichovi. Práve v stretku sme sa spoznali s manželom. Už keď sme spolu chodili, tak sme po čase išli na bohoslužbu k Sv. Prokopovi a vtedy sa nás P. Miloš opýtal, či by sme boli ochotní vykonávať službu akolytov. Boli sme si vedomí vlastnej nedokonalosti, no v presvedčení, že ide o veľkú milosť, sme túto službu prijali. Vďaka tomu sem chodíme pravidelne.

Můžete nám popsat hnutí Saint Egidio, jehož jste členkou?

Komunitu založil v roku 1968 Andrea Riccardi, keď sa ako 19 ročný spolu so skupinkou priateľov rozhodol nielen čítať, ale aj žiť slová Evanjelia. Začali pravidelne navštevovať chudobných na periférii Ríma. Teraz je komunita približne v 70 krajinách sveta a má veľký význam aj na medzinárodnej úrovni. Momentálne sa snaží sprostredkovať mierové jednania v Sýrii. Tu v Českej republike je to služba pre chudobných na ulici, pre starých ľudí v domove dôchodcov a taktiež pravidelné stretnutia s rómskymi deťmi vo Vítkove. Po útokoch na rómske rodiny sa skupina priateľov z komunity rozhodla ísť do Vítkova navštíviť rodinu malej Natálky. Snažili sa miestnym Rómom prejaviť ľútosť nad tým, čo sa stalo, a dať najavo, že nie všetci „gadžovia“ sú rovnakí. Každý pondelok rozdávame jedlo pre chudobných na hlavnom nádraží a na Můstku. Pripravujeme asi 150 porcií chleba so šunkou, syrom a vajíčkom. Vajíčko sa osvedčilo, pretože mnohí nemajú zuby a na zelenine si nepochutnali a sú z neho naďšení. (smích) Ešte rozdávame teplé nápoje, kávu a čaj a oblečenie. Činnosť je financovaná z našich príspevkov, ale aj z príspevkov ľudí, ktorí posielajú peniaze na účet komunity.

Takže pomoci můžeme penězi a vlastní prací?

Určite áno. V minulosti sa v našej farnosti robila zbierka oblečenia, pôstná zbierka a taktiež sa pripravoval piknik. Mnoho farníkov pomáha na vianočnom obede, ktorý pravidelne organizujeme. Určite je možné pomôcť aj modlitbou.

Spolupracujete s nějakým konkrétním domovem důchodců?

Chodievame každý druhý týždeň do domova dôchodcov v Kobylisiach. Po spoločnej modlitbe sa so starými ľuďmi rozprávame. Raz za čas pripravíme nejaký program. Majú tam veľmi peknú záhradku, no problém je, že sami sa do nej neodvážia. Starí ľudia sú krehkí, mnohí už nevládzu chodiť a boja sa, aby nespádli.

Máte ještě čas na další aktivity?

Komunita nám zaberá väčšinu času. Je pravda, že vo farnosti nie sme moc aktívni. No tento rok sme boli prvý krát na farskej dovolenke a bolo to moc fajn. Bola tam veľmi príjemná rodinná atmosféra, veľmi nás to obohatilo a aj sme si odpočinuli. Máme veľa kamarátov s deťmi, s ktorými sa tiež stretávame. Občas ideme na výlet, no neviem, ako to robíme, ale skoro vždy skončíme na Karlštejne. Už sme sa tam dostali snáď všetkými cestami, čo existujú. (smích)

Rozmyslela jste si knížku pro čtenáře?

Malá princezna, to je moja srdcová záležitosť. Keď som bola malé dieťa, videla som najskôr film a po rokoch som sa dostala ku knihe. Príbeh malej Sára je pre mňa silný v tom, že napriek všetkému zlému, čo sa jej v živote deje, sa stále snaží byť princeznou. Je hrdinkou a chová sa krásne ku všetkým, k ľuďom aj zvieratám. Napriek tomu, že je iba dieťa, môže byť vzorom nielen pre malé dievčatá, ale aj pre dospelých. -vh-

Malá princezna, nakladatelství Malvern 2014, **Frances Eliza Hodgson Burnettová (1849–1924)** anglo-americká prozaička a dramatická, autorka více než padesáti knih a třinácti divadelních her pro děti i pro dospělé.

Marco Politi: František mezi vlky¹

O obrazu nového papeže rozhoduje několik minut. Když se věřícím na lodži poprvé ukázal Albino Luciani², zaujal je svým rozpačitým úsměvem a téměř dětským zamáváním davu lidí. Chtěl k nim promluvit, ale ceremoniář mu řekl, že se to nedělá. Joseph Ratzinger vzbudil dojetí černým svetrem, který mu vykukoval z bílých rukávů papežské tuniky. Jan Pavel II. ihned předvedl svou italštinu a získal si sympatie slavným výrokem: „Jestli udělám chybu, opravte mě.“ (Paradoxně chybu udělal hned v té první větě.)

Bergoglio vzbudil zvědavost, když lehce rozkolébanou chůzí přistoupil k zábradlí, chvíli setrval mlčky a pak rozšafně pozdravil, jako kdyby v dálce zahlédl skupinu svých příbuzných a přátel.

Bergoglioova mimika byla výmluvná, nikdy nepůsobil povýšeně. Jeho slova neskončila představením toho, kdo byl kardinály povolán „téměř z konce světa“. František ihned nastínil novou perspektivu. „Nastupujeme společnou cestu biskup a lid,“ zvolal a dvakrát to zopakoval. Zdůraznil bratrství mezi věřícími a „vzájemnou důvěru“. Římská církev v lásce předse- dá všem ostatním církvím.

V těch několika výrazech byl obsažen styl nové, společné církve. Biskup a lid kráčí spolu. Řím není byrokratickým centrem moci, nýbrž musí spojovat katolické komunity z celého světa poutem, které je založeno v prvé řadě na lásce a teprve potom na právním podkladu. Tak to tvrdil na počátku křesťanství sv. Ignác z Antiochie. Označení „biskup římský“ má Bergoglio nejraději. Z lodže nevisel jeho erb zastřešený papežskou tiárou, královským symbolem, ale pouze červené sukno s bílým pruhem.

Druhého dne se při mši celebrowané v Sixtinské kapli se sborem kardinálů František vrátil k myšlence společné cesty. Nehovořil vsedě na papežském stolci; své kázání pronesl vestoje jako nějaký farář a zaměřil se na tři body – putování, budování a vyznávání Krista. Život je putování, řekl, a jestliže se člověk zastaví, „pak něco není v pořádku“. Putovat je nutno s křížem, protože vyznává-li se Kristus bez kříže, stává se z církve jakási nevládní organizace. Potom ovšem „nejsme Pánovými učedníky, jsme světáky, biskupy, kněžími, kardinály, papeži, ale nejsme Pánovými učedníky“. Zatímco papež promlouval ke kardinálům, kteří ho zvolili, neustále lapal po dechu. Trápil ho ischias.

Hned v prvních výrocích se projevil Bergogliův styl. Bezprostřední, téměř lidová mluva, intenzivní spiritualita, představa dynamické církve. Při srovnání s vysoce stylizovanými souvěťmi Benedikta XVI. ohrovovali někteří kardinálové nos. Bergoglioova jednoduchá, upřímná řeč se zrodila z úmyslu pohnout stojatými vodami. František je něco na způsob ledoborce, podotkl Michal Novak, americký katolický spisovatel. Aby se daly dělat reformy, je nutno rozbít zkamenělá schémata. František chce církev, která se nebojí pohybu, která se neuzavře do ohrazeného prostoru ze strachu z nějakých nehod. „Ale já vám říkám: dávám tisíckrát přednost církvi, které se stane nehoda, než církvi, která onemocní. Církev, která má odvahu riskovat a vyjít ven,“ nejednou zopakoval v následujících měsících.

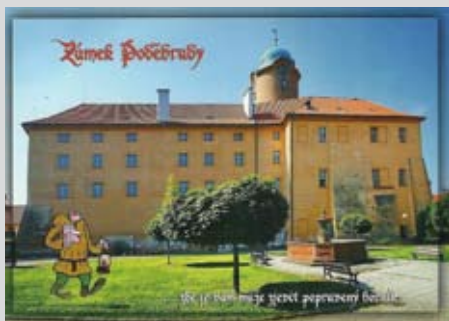

¹Ze stejnojmenné knihy, **Barrister a Principal**, 2015, s. 58-59. **Marco Politi** (*1947), spisovatel a novinář, se věnuje zpravodajství týkající se církve a náboženského života. Zúčastnil se několika konkláve. Provázel Jana Pavla II. a Benedikta XVI. na více než osmdesáti zahraničních cestách.

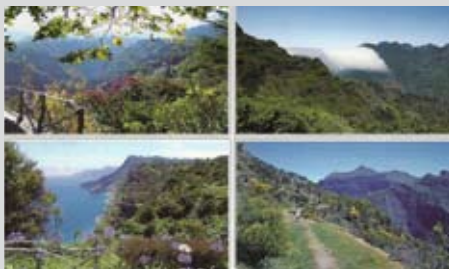
²Jan Pavel I., který byl v roce 1978 papežem pouhý jeden měsíc.

Posílám letní pozdrav ze Ččkyně. Letos je to ▲ už 20 let, kdy byl na zdejší faře ubodán k smrti zdejší kněz, lidumil, který štědře obdarovával potřebné. Bože, chraň kněze. **Anna T.**

▲ Pozdrav z výletu zasílají **Ivka a Zuzka**

▲ Zdravíme všechny farníky od Sv. Prokopa z cesty po ostrově věčného jara. **Kačka a Veronika Boháčovy**

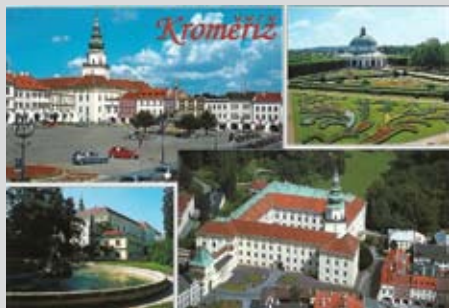
▲ Italské pozdravy dnes z kouzelného městečka na kopci nad mořem, Torre di Palme, na Žižkov posílají **Helena, Václav a Alžběta Marešovi**

▲ Milí spolufarníci, zdravíme z prázdnin u babičky, kde sídlíme během tatínkovy dovolené v Krakově. Navštěvujeme známé a jezdíme na výlety. Těšíme se opět na setkání na Žižkově. **Danuška, Liduška, Kubík (Bartošovi)**

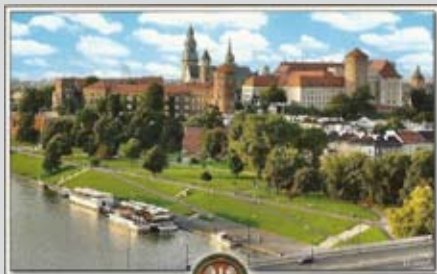
Posíláme vám pozdrav z dovolené na ▲ Šumavě. Společně s malou Aničkou jsme již viděli jezero Laka, prošli se podél řeky Vydry a dnes shlédli Černé a Čertovo jezero. **Slávek & Miša & Anička Hamanovi**

Zdravíme všechny z krásné Kroměříže ▲ a jejího okolí – Olomouc, Bystřice p. Hostýnem, Hostýn... **Petra, Vojta, Bety a Aný (Rošičtí)**

▲ Milá farnosti, z Prahy jsme přivezli pozdrav sv. Janu v Tyrolích. A odtud posíláme zase pozdrav vám všem zpátky do Prahy. **Tomáš a Irenka Mayerovi s rodinou**

KRAKÓW CRACOW KRAKAU CRACOVIE

▲ Posíláme srdečný pozdrav z farní dovolené. Krakov je malebné město s mnoha krásnými otevřenými kostely, starobylym hradem, židovskou čtvrtí a příjemnými kavárnami. Provází nás modlitby a mše pokaždé v jiném kostele. Otec Miloš jako vždy vše pečlivě připravil a obětavě se o nás stará. **(41 podpisů)**

▲ Milá farní rodino, zdravíme z dovolené na jihu Čech. Dnešní výlet do Vyššího Brodu se vydařil. Tatínek ocenil prohlídku kláštera, maminka oddých na dece, Kubík se spokojil s mlékem a Liduška si odvezla bublifuk ☺. **Bartošovi**
PS: Hledá se dorost, v tak velkém areálu sídlí celých 5 mnichů.

154. Štěpán IX. (X.)

(2. 8. 1057 – 29. 3. 1058)

Po náhlé smrti papeže Viktora II. byl požádán opat benediktinského kláštera Monte Cassino Frédéric de Lorraine, aby navrhl jméno nového papeže. I přesto, že jmenoval pět církevních osobností, už v čtvrtý den uprázdněného Petrova stolce byl papežem zvolen on sám. Bylo to pouhých šest týdnů po jeho jmenování kardinálem u kostela San Crisogono in Trastevere (Sv. Chrysogon v Trastevere), 2. srpna 1057 v římském kostele San Pietro in vinculi (Sv. Petr v řetězech). Při svěcení na druhý den po své volbě přijal jméno Štěpán IX. a je tak posledním dosavadním papežem nesoucím toto jméno.

Byl nejmladším synem lotrinského vévody Gonzelona a svá studia absolvoval v dnešním belgickém Liège. Papež Lev IX. si jej přivedl do Říma jako jednoho ze svých nejbližších spolupracovníků, učinil z něj kancléře římské církve a v roce 1054 spolu s kardinálem Humbertem tvořil nejdůležitější členy papežské delegace do byzantské Konstantinopole, která exkomunikovala tamního patriarchu.

Důležitým historickým mezníkem bylo, že se při této volbě již nežádalo o souhlas ani o názor císaře, čímž došlo k porušení slavnostního slibu, jež v roce 1046 kardinálové složili císaři Jindřichovi III. Teprve několik týdnů poté sám papež Štěpán požádal císařský trůn o potvrzení, které mu následně jako regentka udělila císařovna vdova Anežka von Poitou.

Zatímco pro Štěpánův pontifikát je charakteristické pokračování obnovy církve v duchu jeho předchůdců, volba naznačila nový směr samotného papežského úřadu: větší nezávislost na světském panovníkovi, v tomto případě na německém císařství. Tyto myšlenky vyslovil již zmíněný kardinál Humbert ve své knize Proti simonistům, která byla vydána za papeže Štěpána. Simonii nazývá propůjčení církevních úřadů za peníze a označuje ji nejen za vážný církevní přestupek, ale přímo za herezi. Papež

Vlastní jméno nebo rod:	Friedrich von Lothringen (Frédéric de Lorraine)
Původ:	Němec
Datum narození:	cca 1020
Místo narození:	Liege
Datum zvolení:	2. 8. 1057
Datum smrti:	29. 3. 1058
Místo smrti:	Firenze (Firencie)
Místo pohřbu:	Firenze, Santa Reparata (nyní Santa Maria del Fiore)
Pontifikát:	7 měsíců 26 dnů

s Humbertem souhlasil a kromě toho ostře vystupoval proti veškeré nemravnosti rozšířené mezi duchovenstvem, jakož i proti manželství mezi příbuznými.

Tím si získal podporu širokého laického hnutí za návrat církve k chudobě podle vzoru Kristových učedníků, které vzniklo v tomto období v italském Miláně a neslo jméno patariové. I přesto, že mnohé ideály byly blízké i papeži, plnou podporu tomuto hnutí, vyznačujícímu se taktéž proticísařskými názory, Štěpán IX. neposkytl. Pověřil však Hildebranda, původně clunýjského mnicha s výbornou pověstí učence a morální autority, aby se touto otázkou zabýval. Dalším významným papežovým člověkem byl Petr Damiani, opat z Fonte Avellany, proslulý asketa, horlivý řečník a církevní spisovatel, jehož jmenoval biskupem a ostijským kardinálem.

Papežem byl zvolen v srpnu 1057, v listopadu téhož roku se odebral do mateřského kláštera na Monte Cassinu, kde usiloval o zpřísnění klášterního řádu a zavedl zde používání gregoriánského chorálu. Pravděpodobně to bylo právě během tohoto pobytu, kdy se v jeho hlavě zrodil odvážný plán vypudit Normany z jižní Itálie. Na zaplacení tohoto vojenského tažení měl posloužit benediktinský poklad z kláštera a vojenskou sílu měl dodat papežův bratr Godfrey, jehož chtěl posléze korunovat císa-

Zatímco se papežovi současníci Hildebrand a Petr Damiani soustředili na duchovní obrodu církve a papežství, Štěpán IX. sprádal i četné politické plány, z nichž však z časových důvodů nestihl žádný zrealizovat.

řem místo nezletilého Jindřicha IV. V březnu 1058 se proto Štěpán vydal do Florencie, aby o tom se svým bratrem jednal.

Štěpánovo zdraví se však při této cestě zhoršilo a v předtuše své brzké smrti nechal papež Římany přísahat, že s volbou jeho nástupce vyčkají až do návratu kardinála Hildebranda, jenž byl papežem vyslán k císařskému dvoru do Německa, kde měl vyjednávat o definitivním ukončení císařského zasahování do církevních záležitostí. Ve Florencii se naplnily papežovy dny, zemřel

29. března 1058 a pohřben byl ve florentské katedrále Santa Reparata. Když katedrálu zbourali a v roce 1296 začali se stavbou nové (její titul byl změněn na Santa Maria del Fiore), papežův hrob zanikl a jeho přesné místo není dodnes známo. Heslem papeže Štěpána bylo: Bůh sám jest pokoj náš.

S tímto krátkým pontifikátem 7 měsíců a 26 dnů končí série pěti po sobě jdoucích německých papežů, kteří byli po smrti Klementa II. pozdvihnuti na stolec apoštola Petra.

Ministranti ve Sloupu

Od 11. srpna prožili naši ministranti pět dnů v Krušných horách. A takto na ty dny vzpomíná Ondra: „Po zdařilé farní dovolené v Krakově jsme se s Mírem, Michalem a desíti kluky vydali do velké vesnice Sloup, kde jsme se díky hodnému panu faráři zabydleli na místní faře. Nedaleko ní bylo krásné udržované přírodní koupaliště. Tam jsme se každý den vydávali zchladit, protože byla hrozná horka. Proto jsme také na procházky a kratší výlety vyrazili až večer. Například jsme byli na představení v místním lesním divadle, kde měli nádherné kulisy, v Samuelově jeskyni a v Modlivém dole. Tam za námi dojel páter Miloš a měli jsme s ním mši. Při té příležitosti bylo vedení ministrantů předáno Kájovi, protože Michal nastupuje do olomouckého konviktu. Páter musel bohužel druhý den brzy ráno odjet, ale Kája s námi ještě jeden den zůstal. Zpět do Prahy jsme dojeli v pátek večer, kde nás na nádraží potěšilo pro nás připravené občerstvení a přivítání od otce Miloše.“

Cyklovýlet

Málem to vypadalo, že cyklovýlet nestihnou. Kromě Žižkova jsem dostal na starost i Vínů a tamní potřeby farníků by měly být pro mě důležitější než akce, která by se (patrně) povedla i beze mě. Nepopírám, že jsem rád, že vyšlo obojí. Čas na Křivoklátu byl i pro mě důležitým a požehnaným. Děkuji Mirovi za výborně připravenou akci.

P. Miloš

Po dlouhé době opět píši do Prokopských listů. Neměla jsem příležitost, protože jsem pár let nebyla na farních akcích. Vždy jsem ráda vyrážela na cyklovýlety a letos mi to konečně vyšlo. Prarodiče ochotně pohlídali mé děti, manžel využil volného víkendu na vandr a já mohla vyrazit na kolo s farností. Cyklovýlet jsme začali v Rakovníku. Jeli jsme po cyklostezce podél potoka a s krásnými zalesněnými kopci směr Křivoklát. Na hradu Křivoklát jsme měli mši svatou u nádherné kapličky s výhledem na hrad a kopce s lesy. Bylo to nevšední a mělo to své kouzlo.

Po mši svaté jsme se šli podívat na nádvoří hradu a pak nás čekalo milé pohoštění od farníků, kteří si dali tu práci a připravili pro nás oběd. Po společném obědu jsme sedli na kola a vyrazili zpět směr Rakovník. Cesta byla krásná a nenáročná, odpočinkový výlet se skvělou partou lidí. Je fajn, že se mohou vracet do společenství, ve kterém člověk načerpá a dostane sílu žít dle Evangelia. S díky

Hanka

Září je měsícem, kdy se po prázdninách a dovolených vše vrací zpátky do „normálních“ kolejí. A tak po autobusovém výletu do Třebíče a cyklistické pouti na hrad Křivoklát se i my vracíme k pravidelným pražským vycházkám, tentokrát to bude

v sobotu 12. září 2015.

Podruhé se vydáme do Hloubětína, a abychom neměli v této městské části zmatek, sejdem se na stejném místě (zastávka MHD Kbelská) opět v 8.30.

V tzv. Novém Hloubětíně se nachází modlitebna Církve československé husitské, dále nahlédneme do hloubětínského sídliště, povíme si pár slov o areálu Havana a vycházku zakončíme na hloubětínském hřbitově, kde je mj. pohřbeno několik velmistřů křížovníků s červenou hvězdou.

P. Miloš

Z morových hřbitovů a barokních dob se skokem dostáváme do století páry, do druhé poloviny 19. století. Území Prahy 3 v té době procházelo bouřlivým rozvojem, když se z krajiny vinic a roztroušených usedlostí proměňovalo v lidnaté město. Fakticky šlo o předměstí Prahy, právně však o samostatné město (v letech 1875–1877 byla obec, vzniklá rozdělením Královských Vinohrad, nazývaná Královské Vinohrady I., pak přejmenována na Žižkov, povýšený v roce 1881 na město). Pro představu, jak rychlý a enormní byl nárůst počtu zdejších obyvatel, stačí uvést pár čísel: zatímco v roce 1866 bydlelo v devadesáti pěti domech tři tisíce osob, v roce 1881 měl Žižkov již 21 546 obyvatel v 380 domech a v roce 1898 žilo 63 419 zdejších obyvatel v 930 domech.

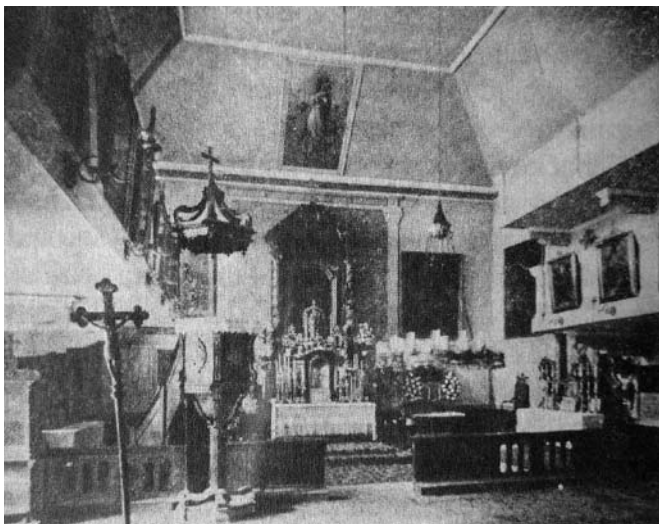
Kaple Panny Marie (bývalá, provizorium před postavením kostela sv. Prokopa)

Desetitisíce žižkovských obyvatel, v této době z drtivé většiny katolického vyznání, neměly odpovídající kostel. Jejich farním kostelem, jak již víme, byl v této době olšanský kostel sv. Rocha, který svými rozměry odpovídá spíše kapli. Většina Žižkovanů tak musela docházet do některého z pražských kostelů, které sice nebyly až tak vzdálené, ale zejména o nedělích byly přeplněné i bez účasti „přespolních“.

V roce 1879, kdy se Sv. Roch opravoval, nebyl na území Žižkova žádný funkční sakrální prostor, takže katecheta J. Houžvička začal sloužit o nedělích a svátcích mše pro školní mládež pod širým nebem, přímo před školní budovou. Jednalo se tehdy o zcela výjimečný jev, nezbytný byl ovšem souhlas arcibiskupa. Těchto mší se kromě školáků účastnily i davy obyvatel a právě zde se zřejmě zrodila touha po stavbě vlastního kostela. Hned v roce 1879 se ustavil „spolek pro vystavění katolického chrámu Páně v Žižkově“, který začal shromažďovat prostředky na toto dílo. Protože se však brzy ukázalo, že kvůli spíše chudšímu obyvatelstvu i jiným překážkám nebude možné hned tak začít stavět, bylo naplánováno nejprve zřízení prozatímní svatyně a duchovní správy.

V roce 1883 byl zakoupen velký dům „U Jana Lucemburského“ čp. 520 ve Štítného ulici 5, dříve hostinec s prostornou tančírnou, z níž byla vytvořena kaple. Posvěcení této kaple Panny Marie proběhlo v neděli 30. 9. 1883. Svými rozměry 36 x 20 m a dvěma galeriemi poskytovala místo asi pro 1000 osob, o nedělních bohoslužbách bývala přeplněná. Veškeré potřebné vybavení získala kaple darem, například od některých pražských klášterů (Emauzy, Strahov...), především ale od samotných obyvatel Žižkova.

Po vystavění kostela sv. Prokopa byla kaple využívána pro školní mládež, zbytek domu získalo nově zřízené gymnázium. V roce 1919 rozhodl poradní orgán městského zastupitelstva pro věci kulturní o zrušení kaple a adaptaci objektu k „lidovýchovným“ účelům. Vše, co připomínalo interiér bývalé kaple, bylo odstraněno. Po řadě dalších změn a úprav zde dnes sídlí proslulá scéna Žižkovského divadla Jára Cimrmana. **-lb-**

Den		Biblické souřadnice	Obsah čtení
1.	Út	Sir 26,28-27,29	Nebezpečí a svody
2.	St	Sir 27,30-28,26	Odpuštění a sváry
3.	Čt	Sir 29,1-28	Peněžní záležitosti
4.	Pá	Sir 30,1-25	Výchova dětí; Zdraví a radost
5.	So		
6.	Ne	Sir 31,1-31	Majetek; Hostiny; Víno
7.	Po	Sir 32,1-13	Při hostině
8.	Út	Sir 32,14-33,19	Poslušnost Zákona
9.	St	Sir 33,20-34,17	Správa majetku; Omylnost snů
10.	Čt	Sir 34,18-35,24	Život v bázni Boží
11.	Pá	Sir 36,1-27	Prosba za Izraele; Volba ženy
12.	So		
13.	Ne	Sir 37,1-31	Přítel pravý a falešný
14.	Po	Sir 38,1-23	Lékař a nemoc; Zármutek
15.	Út	Sir 38,24-39,11	Chvála dobrého písaře
16.	St	Sir 39,12-35	Chvála Boha a jeho díla
17.	Čt	Sir 40,1-30	Lidská bída; Statky pochybné a trvalé
18.	Pá	Sir 41,1-15	Smrt
19.	So		
20.	Ne	Sir 41,16-42,14	Dvojí stud; Starost o dcery
21.	Po	Sir 42,15-43,33	Doklady z přírody
22.	Út	Sir 44,1-23	Chvála otců po Jákoba
23.	St	Sir 45,1-26	Chvála otců po Jozueho
24.	Čt	Sir 46,1-20	Chvála otců po Nátana
25.	Pá	Sir 47,1-25	Chvála otců po Elijáše
26.	So		
27.	Ne	Sir 48,1-25	Chvála otců po Izajáše
28.	Po	Sir 49,1-16	Zakončení chvály otců
29.	Út	Sir 50,1-29	Velekněz Šimeón; Výzva k dobrořečení
30.	St	Sir 51,1-30	Modlitba; O hledání moudrosti

Kniha Sirachovcova (hebr. *ben sirá* = Sirachův syn, řec. *Sophía Sirách* = Sirachova moudrost, lat. *Ecclesiasticus*) byla napsána kolem r. 180 př. Kr., původně v hebrejštině. Napsal ji Ježíš (hebr. *Ješúa*), syn Eleazara, syna Sirachova. Jeho vnuk ji krátce po r. 132 př. Kr. přeložil do řečtiny pro židovskou diasporu v Egyptě. Kniha byla dlouho známá pouze v řeckém a syrském překladu, proto ji také Židé při svém synodu v Jamně nezařadili mezi kánonické knihy. V roce 1896 ovšem v káhirské geníze (chrámové skladiště), v roce 1952 v židovském Kumránu a roku 1964 v pevnosti Massada byly objeveny také hebrejské rukopisy, starší než řecký překlad. Po formální stránce se tato biblická kniha podobá knize Přísloví, zde uvedené výroky jsou však více uspořádány do tematických skupin.

Kniha Sirachovcova obsahuje mnoho poučení pro lidské soužití v rozličných životních situacích, přičemž ústřední myšlenkou celého díla je bázeň před Hospodinem. V knize můžeme najít vícero literárních druhů, např. hymny, dikuvzdání, žalozpěvy, ale také chvalozpěvy (např. chvála moudrosti a chvála Otců). Sirachovce často cituje židovský talmud a narážky na něj nacházíme také v novozákonním Listu Jakubově. S některými myšlenkami se setkáme v základních modlitbách *šemone esre*, které se Židé modlí třikrát denně hned po vyznání víry *šema Israel*.

Když skončí proměňování, kněz upozorní přítomné na to, co se právě stalo, aklamací: Tajemství víry, načež lid odpoví jedním ze tří možných zvolání.

Tato část liturgie způsobuje ve většině římskokatolických společenství na celém světě nemalé rozpaky. Kdy, kdo a jak rozhoduje o tom, které zvolání má přednost? Má o tom rozhodnout kněz před každou mší? Anebo „zvítězí“ ta formule, kterou začne nejhlasitější přítomný křesťan? Najít správnou odpověď bude o to náročnější, že zatímco mnohé z mešních textů kněz recituje nebo zpívá se shromážděným lidem, rubriky misálu při této příležitosti jasně a jednoznačně určují rozdělení „úkolů“ – **kněží náleží úvodní věta** (v různých jazycích může mít i mírně upravenou podobu, např. „Toto je tajemství víry“, anebo „Hle, tajemství víry.“), **pak má zmlknout a dialog pokračuje odpovědí lidu.**

A lid si musí rychle a správně vybrat. Není divu, že se v drtivé většině mší pak používá jediná a základní odpověď: **„Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste.“** Jde o jedno z nejstarších vyznání, které máme dochované v starobylých eucharistických textech. Dá se dokonce říct, že jde o stručné Krédo laiků, kteří nebyli schopni zapamatovat si celý text Apoštolského vyznání víry, zejména v dobách, kdy se odříkávalo v latině, jíž běžný člověk obvykle nerozuměl.

Proměnění chleba a vína na Ježíšovo Tělo a Krev mělo pro křesťany od počátku velký význam a představovalo pro ně nejdůležitější tajemství, které nebylo možné ani pochopit, ani přijmout bez víry v Ježíšovo božství. Hlavně v počátcích křesťanství, kdy za své přesvědčení museli často společensky, ale i fyzicky trpět, střežili Eucharistii jako svůj největší poklad.

Ten, který proměnil pozemské dary chleba a vína v pokrm (po Kristovi tak činili apoštolové, po nich biskupové a kněží), jenž nejen sytil, ale především posiloval duše křesťanů, potřeboval od shromážděných jasnou odpověď na to, v co vlastně ve chvíli eucharistie věří. **Tři důležité skutečnosti: Kristova smrt, jeho vzkříšení, a také druhý příchod upevňovaly jejich vzájemné pouto a připravovaly je k tomu, aby se dokázali povzbuzovat i pro případ, že by je čekala nespravedlivá smrt: víra v Ježíšovo vzkříšení, ale také v setkání s Ježíšem při jeho druhém příchodu na konci věků jim měly pomáhat unést i případné pronásledování a muka.**

Druhá formule zní: **„Kdykoli jíme tento chléb a kdykoli pijeme tento kalich, zvěstujeme tvou smrt a čekáme na tvůj příchod, Pane Ježíši Kriste.“** Třetí pak je podobná té první: **„Zachraň nás svým křížem, vysvobod' nás svým vzkříšením, Ježíši Kriste, Spasiteli světa.“**

Je určitě velká škoda, že tato pestrost odpovědí nebyla koncilními otci, kteří došli k dohodě o těchto alternativách, více a lépe upravena, aby se jejich užití nepodobalo závodům, „kdo s koho“, když se některá zbožná duše rozhodne změnit zaužívaný stereotyp, ale aby se alespoň v určitých liturgických situacích nebo obdobích volila i jiná než pouze první základní formule.

Proto jsem se rozhodl, že s účinností od této chvíle budeme v naší farnosti používat vždy formuli první, tu nejznámější. V postním a adventním období (tedy při používání liturgické fialové barvy roucha) pak použijeme formuli třetí „Zachraň nás svým křížem...“ a v období vánočním a velikonočním formuli druhou „Kdykoli jíme...“. Věřím, že si na tuto variabilitu zvykne a **mnohem lépe a srozumitelněji budeme vyznávat víru v tajemství proměnění, které pak v Ježíšově životě i v životě církve pokračovalo v jeho smrti a vzkříšení a bude navěky završeno při Kristově druhém příchodu.**

FARNÍ DEN 27. 9. 2015

9.30 slavnostní bohoslužba a biřmování

Slavnostní mši svatou slouží pan kardinál Miloslav Vlk, emeritní pražský arcibiskup. Při mši svaté bude udělovat svátost biřmování. Ti, co přijedou autem, ať jsou na místech dostatečně včas. V den konání akce se pak řiďte pokyny zodpovědné osoby.

Zodpovědná osoba: Martin Vančura, martinv@praha3.cz

cca 11.00 farní jarmark

Jednotliví „farmáři“ mohou v uličce mezi kostelem a gymnáziem nabízet volně k rozebrání (dobrovolný příspěvek, nikoli prodej!) např. med, slivovici, víno, koláčky, zeleninu, marmelády, klobásky, ovoce, ruční výrobky apod. Může-li se někdo aktivně zapojit, ať se co nejdříve přihlásí na uvedený kontakt.

Kontakt: Václava Hilbertová, hilbertova.vaclava@seznam.cz
Termín: do 20. 9. 2015

12.00 společný oběd

Všechno další dění se odehraje v parku Rajská zahrada: od kostela sv. Prokopa Vlkovou ulicí až na její konec, kde je hlavní vstup. Od 11.45 se bude za dobrovolný příspěvek vydávat všem zájemcům oběd, o nějž se postarala firma Chefparade.

Zodpovědná osoba: Marcel Vargaestok

14.00 farní fotbalový turnaj

Mladší i starší chlapi a muži se mohou vrátit do svých klukovských let a přátelsky si změřit síly ve fotbalu. Šatny i sprchy, jakož i dresy budou k dispozici. Potřebujeme jen včas přihlásit zájemce, abychom věděli, kolik mužstev bude na hřišti v Rajské zahradě bojovat o výhru. Prosíme, udělejte tak co nejdříve! Minimální věk 8 let, maximální není stanoven. ☺

Kontakt: Miroslav Auxt, miroslav.auxt@gmail.com
Termín: do 20. 9. 2015

16.30 soutěž v pečení bábovek

Přihlaste se do soutěže a pak v den konání přineste do Rajské zahrady svou bábovku. Pětičlenná komise anonymně vybere a vyhodnotí tu nejlépejší!

Kontakt: Veronika Boháčová, veronikabohacova@centrum.cz
Termín: do 20. 9. 2015

14.00 – 17.00 dětský program

Jako obvykle bude připravený program i pro nejmenší. Uvítáme dobrovolníky z řad mládeže i dospělých, kteří chtějí pomoci s organizací dětského programu a budou na jednotlivých stanovištích připraveni se dětem věnovat.

Kontakt: Barbara Oudová Holcátová, barbara.katerina@gmail.com
Termín: do 20. 9. 2015

12.00 – 17.00 doprovodný program

V průběhu odpoledne ještě můžete zažít:
hudební a pěvecké vystoupení, taneční workshop, žonglování apod.

Jak rozmotat klubko problému

Milí bratři a sestry!

Mnozí jsme opět silněji prožili rodinnou blízkost. Bylo to na společné farní dovolené na posvátných místech ohromného množství kostelů Krakova. Díky našim každodenním společným modlitbám, výletům, prohlídkám, večerům u výborného jídla a při rozhovorech. Zažili jsme nečekaně naplňující atmosféru přednebi. Místem našeho pobytu bylo

Sanktuárium Božího milosrdenství, duchovní srdce Polska. Místo, kde probíhá nepřetržitá adorace před vystavenou svátostí, kde je mše sv. sloužena šestkrát denně, kde se desítky karmelitánek modlí pod slavným obrazem a v přítomnosti ostatků svaté Faustyny. Takovou společnost pro nás vybral a do nejmenších detailů zařídil otec Miloš. A co víc – napojil nás na to podstatné dění. Spolu s králi a velikány polského národa, spolu se stovkami kněží, členy řádů, spolu s tisíci zbožných Poláků a mnoha poutníky i z jiných zemí jsme měli tu čest spoluvytvářet předobraz nebe. Jsem vděčná, že jsme se mohli cítit jako vítání členové rodiny. Té Boží, svaté, věčné a také celosvětové.

Nyní, po návratu z dovolených můžeme své síly a možnosti zúročit. Třeba pro nějakou zatím nesvatou rodinu v tom velkém světě. My ve farní charitě pokračujeme v započaté práci. Ženy z poledního

ateliéru sice měly prázdniny od pravidelných setkání, ale ne od práce. Za domácí úkol si stanovily hodiny a hodiny pletení. Minulý rok pletly obvazy, letos to budou malé pestrobarevné čtverce, které poputují až do Afriky. Tam se na určených místech z 35 takových čtverečků sešije deka. A ta deka přikryje a zahřeje jedno z nespočtu dětí – sirotek po HIV postižených rodičích. Africké noci bývají prý kupodivu velmi chladné.

Protože bychom těch dětí chtěli přikrýt víc a protože klubka vlny docházejí, obrácíme se na naše farní společenství. Pravděpodobně se u vás doma nebo u vašich známých najdou zbytky vlny, které můžete darovat. Nebo budete ochotni nějakou vlnu koupit či na její koupi přispět. A úplně nejlepší by bylo, kdybyste se k této mezinárodní aktivitě také připojily(i). Když zavoláte na 774 253 282 Marušce Staňkové, uvidíte, že z toho bude oboustranná radost. Blíží se také náš Farní den, pro který chceme připravit nové výrobky. Tak vás lákáme a zveme do našeho kroužku příčinlivých rukou. Je dobře se scházet, tvořit a pomáhat si rozmotávat klubka problémů. Tak, jak to ženy dělávaly odjakživa.

Mária Uhnáková

Farní jarmark

Dne 27. 9. bude po mši sv. opět farní jarmark. Podle předchozích ročníků se zdá, že jste si jej oblíbili a zase se rádi zúčastníte, ať už jako kupující nebo prodejci – „farmáři“. Farní charita uvítá všechny – vždyť kromě vstupného z koncertu a vašich darů je to náš jediný příjem! Prosím všechny, kdo budou moci dodat nějaké výrobky/výpěstky, aby se mi ohlásili, podle zájmu připravíme prodejní stoly. Zvláště vítané jsou se svými výrobky děti! Nejen že samy něco připraví, ale i vědomí, že jejich práce někomu pomůže, je docela dobrý výchovný prvek (nemusíte si lámat hlavu s výtvarnou kreativitou, prima je i domácí limonáda, jednohubky nebo pečivo – obvykle všechno jídlo zmizí! Těším se!

Václava Hilbertová, tel. 774 350 701, hilbertova.vaclava@seznam.cz

Náboženství dětí

pondělí–čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže. Ve školním roce 2015–2016 se vyučuje od září.

- předškoláci – úterý 16.30 (Z. Mináriková), místnost A
- 1. ročník ZŠ – úterý 15.45 (K. Kochová), místnost B
- 2. ročník ZŠ – úterý 16.45 (K. Kochová), místnost B
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání – středa 15.00 (M. Szabo), místnost A
- 4.–5. ročník ZŠ – čtvrtek 16.30 (D. Stolařová), místnost A
- 6.–7. ročník ZŠ – středa 16:00 (B. Oudová Holcátová), místnost A
- 8.–9. ročník ZŠ – čtvrtek 15:30 (B. Oudová Holcátová), místnost A

Farní centrum sv. Prokopa (Čajkovského 36, Praha 3)

Další info: <http://nabozenstvi.unas.cz>; klara.kochova@gmail.com; farnost-zizkov@iol.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19.00–20.30

Číst Bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny si přečteme a společně vyložíme část Bible, předepsanou na aktuální den podle rozpisu (str. 14).

Katolická víra pro hledající

každý druhý pátek 19.00–20.30

Každoročně po Velikonocích se začíná otec Miloš pravidelně scházet s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří si chtějí projít základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Malá dogmatická teologie

středa 19.00–20.00 od 30. září

Přítomnost bývalého děkana KTF UK profesora Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu k tomu, aby se naši dospělí farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 19.00–20.00 od 5. října

Přednášky z liturgiky se týkají nejen vysvětlení rozdílů v předkoncilním a pokoncilním chápání mše svaté, ale i jakýchkoli bohoslužeb, a přibližují různé liturgické služby i úkony.

Modlitba růžence

středa 17.20–17.50

Modlitbou růžence oslovujeme P. Marii a s ní rozjímáme o tajemstvích – důležitých událostech ze života našeho Pána, Ježíše Krista. Jednou týdně se modlíme růženec společně u Sv. Prokopa.

Modlitba ke Kristu v Eucharistii

termíny podle pastoračního plánu

Vidíme, že leckteré aktivity farnosti jsou životaschopné. Současně ale v různých oblastech pocítujeme nedostatky. Přijďte se proto poklonit přítomnému Kristu a v tichosti ho společně prosit o pomoc a světlo.

Polední ateliér

pátek 9.00–12.00 od 2. října

Především ženy v důchodu, které i nadále chtějí být užitečné, zdobí svíčky, vyrábějí svícny, drátují, háčkují, malují, šijí a připravují dárkové předměty k Vánocům a Velikonocům.

Trénování paměti

pondělí 17.15 od 28. září

Senioři, ale i mladší lidé, kteří překonali vážnější nemoc, mohou mít výpadky paměti. Odborná lektorka formou tréninkových cviků zdarma pomáhá při obnovování funkčnosti paměťových buněk.

Úklid kostelů

každá první sobota 8.00–11.00

Každou první sobotu v měsíci se v 8 hodin u Sv. Prokopa slouží mše. Po ní se přítomní rozdělí do skupin a vyrábějí uklízet kostely. Díky ochotě farníků a pečlivému harmonogramu by se již nemělo stát, aby některý z našich tří kostelů zůstal neuklizen.

Chcete se nechat pokřtít anebo hledáte odpověď, zda je nutný křest?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). V našem farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) probíhá příprava, která může vyústit až do křtu o Velikonocích 2015. Nová skupina „hledajících“ se otevřela 15. května 2015, další začíná opět *po Velikonocích v roce 2016*.

Chcete nechat pokřtít své dítě (do 6 let)?

Přijďte na setkání rodičů (oba rodiče a bez miminka!), nejbližší se koná **v pátek 25. 9. 2015 v 19.00 hodin**. Přípravu ke křtu lze absolvovat i před narozením dítěte (v těhotenství). Další stejná příprava se koná až v pátek 23. 10. 2015. Přineste si přezůvky.

Chcete nechat pokřtít své dítě (7–14 let)?

Takovéto dítě už si zaslouží, aby o víře něco vědělo. Je tedy potřebná jeho příprava ke křtu. Najděte si čas a vyhledejte kněze, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí probíhá *podle rozpisu* na vývěskách a v Prokopských listech.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým formálním právním aktem, ale víc – svátostí. Bůh vstupuje mezi milující pár, aby ho posvětil a pomáhal mu v letech společného života. Proto je nutná aspoň základní příprava k sňatku. Připravte se na svatbu včas, i když ještě nevíte její přesný termín! Nejbližší setkání snoubenců (č. 3) se koná v pátek **11. 9. 2015 v 19.00** ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3). Přineste si přezůvky.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít klid v duši?

Svátost smíření lze přijmout v rozhovoru s knězem *v kostele sv. Prokopa v pondělí, ve středu a v pátek v době 17.20–17.55, v kostele sv. Anny v úterý 17.20–17.55, v neděli 7.30–7.55 a v kostele sv. Rocha ve středu v 6.30 a v neděli 16.30–16.55*. Patnáctiminutový duchovní rozhovor si lze objednat na čtvrtek v čase 17.00–17.45.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

Pomazání nemocných se v naší farnosti uděluje starým a nemocným lidem opět společně, *o třetí postní neděli 28. 2. 2016*; mimo to v naléhavých případech volejte kněze ihned a kdykoliv, abyste s ním domluvili termín návštěvy doma nebo v nemocnici.

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním důstojně rozloučit na hřbitově nebo v krematoriu? Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze *co nejdříve po úmrtí*, je dobré datum a čas rozloučení nebo uložení urny domluvit dříve s knězem než s pohřební službou.

Chcete, aby se za vašeho zemřelého nebo živého sloužila mše svatá?

Diář se nachází v sakristii kostela, přijďte proto za knězem před anebo po mši domluvit s ním nejvhodnější termín *v tom kostele, kde chcete, aby se mše sloužila*.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste připravováni ke zpovědi a k svatému přijímání?

Hledajících jako vy je více, než byste si mysleli, takže se nebojte kontaktovat kněze. Příprava dospělých k přijetí těchto svátostí probíhá *společně s dospělými, kteří se připravují ke křtu*, ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) – viz výše.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům každoročně na podzim. Přihlašování proběhlo v listopadu a prosinci 2014, přípravná setkání se pak konají od ledna do září 2015 poslední je 13. 9. v 15 hodin. Termín nejbližšího biřmování je stanoven na **neděli 27. září 2015**.

Mše svaté ve farnosti sv. Prokopa v Praze 3-Žižkově

	Kostel sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Kostel sv. Anny (Tovačovského ul.)	Kostel sv. Rocha (Olšanské nám.)	
Pondělí	18.00¹⁾ (P. Antonín Ježek)			
Úterý		18.00 (P. Antonín Ježek)		
Středa	18.00¹⁾ (P. Antonín Ježek)		6.00²⁾ (P. Miloš Szabo)	
Čtvrtek	18.00 (P. Miloš Szabo)			
Pátek	18.00 (P. Miloš Szabo)			
Sobota	8.00³⁾ (P. Miloš Szabo)			
Neděle	9.30 (P. Miloš Szabo)	8.00 (P. Miloš Szabo)	11.00	17.00

¹⁾s latinským ordináři, jednou

²⁾za čtvrtletí v tridentském ritu

³⁾v adventní době roráty

³⁾pouze první sobotu v měsíci, po ní úklid kostelů

Neděle – kostel sv. Rocha – 11 h a 17 h:

P. Szabo, P. Ježek

Úřední hodiny v kanceláři (Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3-Žižkov)

Pondělí	8.30–11.30 (vydávání dokumentů a základní informace)	pastorační asistent Karel Frnka
Úterý	15.00–17.00 (vše)	výpomocný duchovní Antonín Ježek
Středa	8.30–11.30 (vše)	farář Miloš Szabo
Čtvrtek	8.30–11.30 13.30–16.30 (vše)	farář Miloš Szabo

Kontakty:

farář: P. Miloš Szabo

mobil: (00420) 775 609 952

e-mail: zizkov@efara.cz

web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 31. 8. 2015		největší očekávané výdaje v srpnu 2015:	
výše dluhu (úvěr)	4 126 159,36 Kč	úprava bytu 3B v Ostromečské 6	29 657 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč	povinná měsíční splátka úvěru bance:	29 324 Kč
sbírka na splacení úvěru (srpen 2015):	2 625 Kč	počítač do kanceláře:	25 916 Kč
č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800			
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013			